

BABA-RADA

Alexandrescu Oana-Adriana

Într-o zi (ca multe alte'), opintindu-se de șele..
Iaca vine Baba Rada..bombănind ceva de zor
Se vedea pe ea sărmana,că la mers nu avea spor..
Aplecată-i era ființa de ani mulți și gânduri grele!

De când o cunosc pe babă,n-o știu altfel..decât dusă..
(Poate-o fi având necazuri mult prea mari..sau cine știe?!)
Dar păcat! Pe zi ce trece..se afundă-n nebunie
E pierdută: plânge,râde...evident că e confuză!..

Și cum vă spuneam de dânsa..cum venea așa la vale
Se-apucă din nou să strige..(parcă ar fi ars vreo casă!)
Că e singură de-aseară..și că de copii nu-i pasă..
Își smulgea sărmana părul de atâta chin și jale!

O oprii! Îi spuse-i-n șoaptă:"babă Radă,fii cuminte!
Nu te mai căina degeaba..hai și-om face un ocol!"
Poate că-i va veni firea..de-o vedea că-i locu' gol..
Și se liniști sărmana..după două-trei cuvinte.

Mă urmă așa tăcută..tot de griji împovărată..
Mă-ntristez.."Pe lumea asta câți or fi așa smintiți?!"
Înalt către Cer privirea și mă rog cu foc la sfinți..
"Dați-mi multă sănătate și o minte luminată!!!"...

3.02.2017

de Oana Adriana Alexandrescu

Focșani